

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

665.4

Hely

Idő

"1919"

Személy

Szerző: —

Cím: *A gázzár utolsó órái*Forrás: *A Nap**Bp.*

(Hely)

1919. II. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt.

A gázzár utolsó órái

— Takarékos háziasszony gázzal főz — ezzel a mottóval főzte a gázzár éveken át Budapest takarékos háziasszonyai. A takarékos háziasszony végre is bedült, felszerelte a resót s a régi jó tüzhelyet elmagasztalta vagy kidobatta. A háziasszony egy-két évig vakóban megtakarított egyet-mást, nem ugyan a fűtőt, amit a főváros ígért, ha gázzal főz, de legalább a fát, amivel fűt és a takarítást, amit a tüzhely követel.

Pár hónappal ezelőtt kezdtek ijeszteni a takarékos háziasszonyt. Takarékoskodjon a gázzal, különben baj lesz. A takarékos háziasszony kezdett takarékoskodni, amit annál könnyebben megtehetett, mert a gáz nagyon soványan érezte. Ha alágyujtott, puklant, robbant, dohogott: égni nem akart. Még a hatóságilag megállapított időben sem égett a resó alatt a gáz, mert a gáz nem respektálta a hatósági rendelkezést.

Ugyanígy nem égett az Auer-harisnya alatt, ugyanígy a fürdőszobában,

az autogejzírben, nem szólva azokról a motorokról, amelyeket szintén begrattak, hogy gázzal hajlassák magukat, mert ez jobb, olcsóbb és egészségesebb. A gáz tehát nem égett, ellenben az árát sietve fölverték s ha a gázegés békés idején tíz koronát sokalltak, most nyolcvan-száz koronával prezentálták neked a gázzár számlát. Mit tehetél, háromkötél és kifűzted.

Lassan-lassan a gázszolgáltatás tökéletesen csüörtököt mondott. Csüörtököt hétfőn, kedden s a többi közs és vasárnapokon. Ma a gázzár nem is haldoklik, már meg is halt. A gyászjelentéssel nem sietnek, mert valamicske gáz még szivárogn a tartályokból, még van egy dőre parázs, aki gyújtogatja a lámpáját, s aki elhitei magával, hogy az a sötétség, amit az Auer áraszt, mennyei világosság. Balgataz ember, keservesen megbánja, ha az új számlát bemutatják neki. Vakóban a gázcsap már csak a régi rossz szagot adja meg becsülettel, ahogy a pipa-szár a bagó illatát, amikor a pipából már rég elfogyott a dohány.

A gázzár alkalmazottai most már csak a reménységből élnek: talán mégis kapunk szentet, ami gyártásra alkalmas. Naponta százötven vaggon kellene s a pénzbeszedők és egyéb gázemberek biztatják is a keserű háziasszonyt, hogy már csak egy-két hét lesz gáz megint. Az igazgatóság maga nem ilyen optimista. Csóválják a fejüket s olyan mordulatot tesznek, ha kérdezzük, no mikor, hogy — a jó isten tudja. Kokszt sincs, háromtól öt méterátszája termelnek egy-egy nap s erre a koksza rögtön rávetik magukat a kórházak, Szegény kórházak és szegény betegek. Az Új Szentjános-kórházban — hogy csak ezt az egyet említsük — három nap óta sem az orvosi rendelőkben, sem a betegszobákban nem jütenek.

nyomda 1917.